

REPORTAGE HUIZINGER OMMETJE

Het Huizinger Ommetje gaat zaterdag open: 5,6 kilometer wandelen door het eeuwenoude wierdedorpje en het open veld.

‘Gewoon grond onder de voeten, net als Abt Emo’

Door Ina Reitzema

HUIZINGE Stilte. Alleen de geluiden van de natuur. Vogels, eenden, de wind die door het hoge gras in de slootwal ruist. De weidse akkers en weilanden rondom het eeuwenoude Huizinge zijn een oase van rust.

Over het Huizingermaar ligt sinds kort een hoogholtje en daarmee is het Huizinger Ommetje compleet: een route van 5,6 kilometer rond het wierdedorpje.

„Als je door het veld liep, moest je dezelfde route terug. Nu kunnen we helemaal rond lopen”, zegt Akko Muskens, de initiatiefnemer van de route. Vijf jaar geleden kwam hij in Huizinge wonen en las in de dorpsvisie over de wens van meer wandelpaden. Na twee jaar overleg, subsidies binnenhalen, sponsors werven en noeste arbeid is het rondje klaar.

Alleen de bebording nog. Muskens gaat op pad met Reint Wobbes, actief voor de Stichting Groninger Kerken en voor de dorpskerk, en met medewerkers van Landschapsbeheer Groningen, die het project adopteerde. De route begint in het opgeknapt haventje aan het einde van het Huizingermaar, in 1917 gegraven om de kostbare wierdegrond – humusrijke mest – af te voeren. Via de middeleeuwse kerk en de begraafplaats, aangelegd in 1916 en rijksmonument, komen wandelaars buiten het dorp en gaan ze het veld in.

De mannen van de bewegwijzering nemen de houten palen op de nek, gereedschap onder de arm. Langs de sloot, over het land van boer Arend Westing, die dat in het kader van de boerenlandpadregeling beschikbaar stelt. „Jammer dat de oorspronkelijke kleipaden er niet



▲ Reint Wobbes en Akko Muskens (rechts) doen het laatste werk aan het nieuwe bruggetje. Foto Jan Zeeman

‘Een dik uur wandelen. Eerst door het dorp, dan de natuur in’

meer zijn”, moppert historieliefhebber Wobbes. „Verloren gegaan door de ruilverkaveling.”

Maar de tocht over de maaipaden langs sloten en waterlopen is een mooi alternatief. „Ik ben hier heel blij mee”, zegt Muskens bij de koeien in het veld. „Een dik uur wandelen. Eerst door het dorp, dan de natuur in. Prachtig.” Geen schelpenpaden en al helemaal geen beton voor deze

heren. „We willen gewoon grond onder de voeten”, zegt Wobbes, die moeiteloos het ruige terrein bewandelt met blote voeten gestoken in stevige sandalen.

Zo ongeveer moet Abt Emo (± 1170-1237) hem hier zijn voorgedaan. Emo was pastoor in Huizinge en later stichter en abt van Klooster Bloemhof in Wittewierum. Hij ging te voet naar Rome om bij de paus de kerk van Wittewierum veilig te stellen voor het dorp. In zijn beroemde kroniek vertelt Emo over zijn reis. En over Huizinge. „Op een feestdag maakte hij een wandeling om het dorp. Hij moet hier ongeveer hebben gelopen”, zegt Wobbes, die de route dan ook Emo’s Ommetje noemt.

Zaterdag wordt het Huizinger Ommetje feestelijk geopend en is de presentatie van de folder met route en historische omschrijvingen.